

VPRAŠALI SMO

Dominik Vodopivec, igralec Vsi lažje dihamo

Letnik 1992. Kraj rojstva: Šempeter pri Gorici. Zelo hitro je začel puščati sledi. Pesniška zbirka Odtisi je prišla med bralce že po koncu njegove osnovne šole leta 2007. In prav tega leta se je udeležil tekmovanja mladih ljubiteljev slovenske besede Župančičeva frulica, kjer je tisto leto prejel nagrado za najboljšega deklamatorja, dve leti pozneje pa še za najboljšega pesnika. In potem se je nekako začela igralška zgodba.

Let 2010 je odigral glavni lik v filmu Črni bratje Tuga Štiglica. Pesmi ni nehal pisati, jih je pa začel tudi peti. Leta 2012 je izšla druga pesniška zbirka Iveri. Postal je diplomirani igralec. Igral je v filmih Posledice, Preboj, Črni bratje in nadaljevanki Ena žlahtna štorija.

Že lani je bil kot mentor igre na Filmskem taboru Kolpa (FTK) zelo priljubljen med mladino. Tudi letos bo med 26. in 28. avgustom s še drugimi mentorji v Vinici v Beli krajini mladim predajal svoje znanje in izkušnje, z Majo Weiss (dokumentarni film), Martinom Turkom (scenarij in režija), Augustom Adrianom Bratzem (scenarij, režija in filmska glasba), Jeleno Dragutinović (animirani film) in s še mnogimi lepimi belokranjskimi dušami.

● Mentor filmske igre boste na taboru. Kaj vas je gnalo v najstniških letih, da ste se preizkušali v vlogi deklamatorja pa srednješolskega pesnika?

V najstniških letih me je gnalo uporništvo. Rad sem prebiral predvsem Kosovela in iskal vzporednice z aktualnim dogajanjem. Tako je mladi Kraševac name tudi pesniško vplival, še posebno v zgodnjem ustvarjanju. Prva pesniška ljubezen je bil namreč rap, pozneje pa sem se zaljubil v kratke, nerimane pesmi, ki pa zato vsebinsko niso nič »lažje«. Obe ljubezni še zdaj gojim in ju prepletam. Deklamiranje je prišlo spotoma. Najprej povezovanja kulturnih dogodkov na osnovni šoli, potem predstavitve prve, nato druge pesniške zbirke, prva vloga v filmu ... Vse to me je na koncu pripeljalo do mojega poklica.

● Mladi so željni nastopanja, igre, kar se vsako leto pokaže tudi po največ prijavih prav na delavnice igranja, čeprav so tu še priložnosti za učenje pisanja scenarija in režije ter ustvarjanja dokumentarnega filma. Zakaj je tako?

Nimam pravega odgovora. Lahko le ugibam, da smo igralci v medijskem prostoru bolj izpostavljeni kot drugi poklici na tem področju, ker se nas vidi, gleda. Gledalci, če nam jih seveda uspe prepričati, nas pogosto jemljejo za take, kot smo v liku v seriji, filmu, in jih verjetno zanima naše zasebno življenje. Medijsko smo zanimivejši. Ne spomnim se, da bi kdaj prebral kakšen trač, povezan s scenaristi, če ne gre ravno za ukraden tekst. To pa seveda ne pomeni, da drugi poklici niso

zanimivi in nujni za celotno industrijo, le premalo so medijsko izpostavljeni.

● Biti sin igralca in postati igralec ... tudi to je težka pot ...

Ne bi rekel, da je to posebno težka pot. Moj oče se je odločil, da mi jo olajša toliko, da sem lahko normalno študiral dramsko igro. Za to sem neizmerno hvaležen. Vse drugo je prepustil meni. Razumem in spoštujem njegovo odločitev, da se ni vtikal v moje poklicne odločitve. Ne pred akademijo, ne med študijem in ne po njem. Vem pa, da ga vedno lahko vprašam za mnenje ali nasvet. Če že, si poklicno pot poskušam »olajšati« tako, da profesionalno pristopam k stvari. Ničesar ne jemljem za samoumevno.

● Če bi imeli sina in bi želel postati igralec?

Bi verjetno nekoliko posnemal očeta.

● Biti igralec v teh časih ... ko se vse spreminja, kako je?

Iskreno, razen velike uprizoritvene luknje, ki je nastala ob tako imenovanem prvem valu, ne zaznavam posebnih sprememb. Na žalost ali srečo še nisem imel priložnosti igrati pred prazno dvorano, tako kot se je to dogajalo kolegom, ki so zaposleni v gledališčih. Institucije si to lahko privoščijo, komerciala žal ne. Kot igralec »na svobodi« sem že pred pandemijo deloval na različnih področjih, tako da sem tudi med zaprtjem tu pa tam kaj ustvaril. Res pa je, da je bila prva faza te epidemije grozna. Nihče ni vedel, kaj in kako ter kdaj. Zdaj je, tako se mi zdi, že marsikaj bolj jasno in lažje dihamo vsi v svetu umetnosti in kulture.

FOTO: ERAZEM PARAVINJA

Uglasbeni dogodek na Vodnikovi domačiji

1. avgusta, ob 19. uri vas vabimo v družino s pesnikom Esadom Babačićem, pogovarjal s pisateljem, prevajalcem, scenaristom Žigom Valetičem. Če imate kakšno vprašanje ne boste dobili, pa ju boste lahko tudi sami vprašali. Ste kdaj nekoč, še preden je postal vse to, kar je, pekovski pomočnik? Pridite na Vodnikovo domačijo, radi Charlesa Bukowskega, punk poezijo in sploh pristnost življenja, priložnosti.

Če vam ni všeč, lahko del književnega opusa Esada Babačića tudi kupili. Po pogovoru s pisateljem boste lahko še širilo ob uglasbeni lepoti besed.

Uglasbeni dogodek priredila: Janja Kovačič & Noreia; Kilt Roberta Burns!

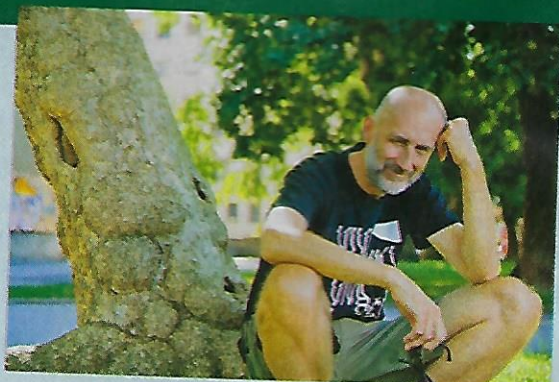

FOTO: JAKA KOREN

Pre
Sav
smreko
in
zelen
oddajata
V p
gos
turiz
turiz
T
N ad
ce s
plan
lji, ki so naj
prav poleti.
nota z gors
prav obseg
ško planinc
ščica in Dol